

комунікації та відповідних способів викладу. Проведений Н.Р. Барабановою аналіз подібних смислових єдностей у навчально-професійній та діловій сферах надає уявлення про необхідність формування комунікативно-мовленнєвої компетентності від простих комунікативних дій до складних.

Констатуючи недостатній рівень комунікативно-мовленнєвої компетенції навіть у хороших фахівців, знавців своєї справи, можна стверджувати, що її формуванню та розвитку приділяється недостатня увага в освітніх структурах та, перш за все, в освітніх програмах, які створюються з урахуванням компетентнісного підходу до підготовки фахівців.

Окремо слід наголосити на актуальності комунікативних норм та поведінки у сучасному інформаційно-мережевому просторі. В українському суспільстві актуалізуються питання проникнення Інтернет-технологій в суспільне життя і, зокрема, в освітню сферу, де новітні технології стають інструментом інтерактивного навчання, зокрема в системі дистанційної освіти. Важливими стають морально-етичні проблеми взаємовідносин між комп'ютером та людиною в міжнародному мережевому просторі. Головною ж умовою успішного співіснування людина–комп'ютер та людина–інтернет має бути регулювання відносин між ними та розуміння важливості саморегуляції поведінки користувача в мережі на основі морально-етичних норм, в тому числі комунікативно-мовленнєвих дій. Тобто нам усім слід реалізовувати та підтримувати головний принцип кодексу всесвітньої мережевої етики – *Noli posere* (лат.м.) або *Do no harm* (англ.м.) – Не нашкодь.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-280-0-2>

Bezrukov A.

*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at Philology and Translation Department,
Ukrainian State University of Science and Technologies, Dnipro*

CULTURAL MODALITY OF TRANSLATION AS A MEANS OF INTERCULTURAL COMMUNICATION

Over the past years, interest in the problems of intercultural communication has not only been kept in various branches of the humanities but, given the expansion of international contacts, is becoming increasingly relevant. Translation as one of the pivotal means of intercultural

communication takes on a global scale in the rapidly changing modern world [2; 3; 5].

The relevance of the study lies in the need to explore translation in the aspect of intercultural communication which includes the identification and comprehensive analysis of cultural modality and problems that influence translation, as well as the study of the cultural determinism of the translator's activity. Translation as cross-linguistic and cross-cultural communication is often considered to be 'second best', not 'the real thing', leading invariably to distortion and losses of what was originally 'meant' [1, p. 5].

Linguistic causes of transformations are due to differences in the language systems, norms, and usages of a source language and target language, and extralinguistic (cultural) reasons for transformations are due to differences in the cultural experience. Language reflects the character of the people, customs, features of cultural and historical development, and the way of knowing the world. The differences between languages are so significant that it is customary to speak of a linguistic worldview specific to people who speak the same language. The difference between such worldviews is a basis of problems in translation. The ethnocultural specificity and measure of information orderliness of a translation unit should be considered taking into account the ideas about the socio-cultural tradition associated with the use of this element in general and in each specific text in particular. Cultural mediation consists in providing an understanding of a bilingual communicative act by its participants [4, p. 16].

Understanding is called the most important problem of translation. Problems in translation associated with understanding, as a rule, are caused by insufficient knowledge of the original language or the content of a text. The problem of understanding is not reduced to purely linguistic aspects of translation. A necessary condition for adequate perception of the text is background knowledge. Background knowledge should be distinguished from special knowledge related to any professional field of activity.

The discrepancy between the background knowledge of the sender and the recipient of the message not only reduces the effectiveness of intercultural communication but can cause complete misunderstanding. In this case, the translator assumes the function of an expert on the culture of a target language. At the intersection of many individual worlds, a common world is created, the internal semantic field of which is coordinated with the external world – the world of material and spiritual culture. That is why not only the linguistic but also the situational context of translation is important.

Interference is one of the culturally determined problems of translation. Interference in translation is carried out as a process of unconscious transfer of the features of a source language and the corresponding style of thinking

into the target language. The dominant language of translation is the native language of a translator, less often it can be foreign language learning in early childhood. Since the language and speech skills formed in the native language are very stable, interference is most pronounced when translating from the native language into a foreign one. This feature of the translator's thinking mechanisms is associated with the requirement to translate from a foreign language into a native language.

Translation should take into account those *socio-cultural trends* that lead to changes in vocabulary. They may affect the meaning of the word, the nature of the connotations, the usual norms, etc. An example of culturally determined language innovations is the phenomenon of 'political correctness' in American culture. The phenomenon of 'political correctness' is expressed in the desire to find new means of expression instead of those that hurt the feelings and dignity of a person with language tactlessness or straightforwardness in relation to race and gender, age, social status, etc. (*Native American* instead of *Indian*, *low-income* instead of *poor*, *physically challenged* instead of *handicapped*, etc.).

A special group of vocabulary is *ethnocultural facts* (non-equivalent vocabulary). They are usually called lexemes denoting the features of everyday life and social life, specific to any people, country, or locality: geographical, ethnographic, cultural, and socio-political ones. Ethno-specific vocabulary in translation also includes anthroponyms, toponyms, names of mass media, institutions and organisations, ships, and other phenomena that have an unambiguous correlation with the phenomena of reality. Since a proper name is assigned to an object or person on an individual basis, when translating a proper name, the task is to ensure the recognition of the name and the unambiguity of the connection with the named object.

Translation is a linguistic and cultural transfer determined, first of all, by language, and then by culture. Elements of national culture and cultural experience can appear in the text at a visible level – as specific language and speech patterns (grammatical structures, vocabulary, situational rules, etc.). However, the main problem in translation is caused not by linguistic differences but by those elements of culture that are above the level of elementary linguistic communication. They represent an extralinguistic reality associated not with external manifestations of culture (language, gestures, behaviour, customs, artefacts, etc.), but with internal ones (ideas, beliefs, values, etc.). These internal manifestations of culture represent a layer of the 'invisible' in the text and are implied at the level of culturally or socially determined values, habitual ways of thinking, behavior, prevailing judgments, and assessments.

References:

1. House J. Translation as Communication across Languages and Cultures. London ; New York : Routledge, 2016. 168 p.
2. Jackson J. Introducing Language and Intercultural Communication. London ; New York : Routledge, 2014. 432 p.
3. Jandt F. E. 2018. An Introduction to Intercultural Communication: Identities in a Global Community (10th ed.). Los Angeles : Sage, 2020. 522 p.
4. Katan D. Translating Cultures: An Introduction for Translators, Interpreters and Mediators. London ; New York : Routledge, 2014. 392 p.
5. Neuliep J. W. Intercultural Communication: A Contextual Approach (7th ed.). Thousand Oaks : Sage Publications, 2017. 528 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-280-0-3>

Берегеч О. І.

студентка,

Чернівецький національний університет імені Ю. Федьковича

ЛІНГВАЛЬНІ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У БРИТАНСЬКОМУ ДИСКУРСІ МАС-МЕДІА

Актуальність. Хоча лінгвісти визнають, що зміни в британській англійській мові походять сьогодні з американського континенту, є деякі питання, які постійно турбують зацікавлених: наскільки великий цей вплив, на які сфери лексики він впливає, чи сприймається цей вплив як нормальна зміна і які прогнози можна зробити щодо майбутнього англійської мови за даних обставин. Відмінності між граматикою британської та американської англійської мови несуттєві та належать до таких категорій: дієслово, заперечна згода, запитання тегів, іменник, займенник, артикль, прийменник, прислівник, прикметник та словосполучення.

В даний час англійська преса займає особливе положення в світовому інформаційному просторі. Обсяг текстів в англійській ЗМІ значно перевищує обсяг текстів іншими мовами. Тематика публікацій в англійській пресі охоплює не тільки внутрішні проблеми країни, а й сферу зовнішніх зв'язків і тому постійно знаходиться в тісному контакті з іншими мовами. Але найбільший вплив на британські медіа має американський варіант англійської мови.

Об'єкт дослідження – американський і британський варіанти англійської мови.